

DEBRECENI ÍTÉLŐTÁBLA

Gf. III. 30.485/2012/4. szám

A Debreceni Ítéltábla a Dr. Nagy Pál ügyvéd (ügyvéd címe) által képviselt felperes neve (felperes címe) felperesnek-, a másodfokú eljárásban Dr. Zolai Dóra ügyvéd (ügyvéd címe) által képviselt alperes neve (alperes címe) alperes ellen vételár megfizetése iránt indított perében, a Szolnoki Törvényszék 2012. május 15. napján kelt, 10.G.../2011/6. számú ítélete ellen az alperes részéről 7. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés alapján lefolytatott másodfokú eljárásban - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

ítéletet:

Az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 287 132 (Kettőszáznyolcvanhétezer-egyszázharminckettő) Ft másodfokú perköltséget, valamint az államnak felhívásra, az abban foglaltak szerint 904 350 (Kilencszáznégyszer-háromszázötven) Ft fellebbezési illetéket.

Ez ellen az ítélet ellen nincs helye fellebbezésnek.

Indokolás:

A felperes által a Z. Kft-vel 2010. július 1. napján megkötött szállítási keretszerződés alapján leszállított áruk ellenértékére kiállított ... számú, 7 207 753 Ft összeget tartalmazó, illetve az ... számú, 7 864 763 Ft összegű számlákat a Z. Kft. a teljesítési határidőben nem fizette meg.

A szállítási keretszerződés 7.) és 8.) pontja szerint a Z. Kft. ügyvezetője, a jelen per alperese készfizető kezességet vállalt a szállítónak a megrendelővel (felperessel) szemben a szállítási keretszerződés alapján bármely jogcímen keletkező kötelezettségeinek teljesítéséért.

Az alperes, mint a Z. Kft. ügyvezetője, és mint készfizető kezes is 2011. szeptember 30. napján teljes bizonyító erejű magánokiratba foglalt tartozáselismerő nyilatkozatot tett a felperes felé, amely rögzítette azt is, hogy a tartozáselismerő nyilatkozat aláírásának napján a Z. Kft. tartozása - amelyért az ügyvezető készfizető kezességet vállalt - 15 072 516 Ft.

Az alperes a felperes felhívása ellenére nem tett eleget a fizetési kötelezettségének.

A felperes keresetében azt kérte, hogy a bíróság kötelezze az alperest 15 072 516 Ft tőkeösszeg, és annak 2011. február 16. napjától a kifizetés napjáig járó, évi 20 %-os kamata, valamint perköltsége megfizetésére.

Az alperes a felperesi kereset elutasítását kérte.

Nem vitatta a felperes és a Z. Kft. közötti szállítási keretszerződés létét, sem azt, hogy annak alapján a felperes árut szállított a Z. Kft. részére. Elismerte a Z. Kft. számlatartozásának összegét is, de arra hivatkozott, hogy az alperesnek a szállítási keretszerződésben vállalt készfizető kezessége legfeljebb 5 000 000 Ft erejéig áll fenn.

A keresetlevél áttételét is a pertárgyértékre figyelemmel kérte a hatáskörrel rendelkező ...-i Törvényszékre, arra tekintettel, hogy mind a szállítási keretszerződésben, mind a tartozáselismerő nyilatkozatban a felek a jogügyletből eredő vitás kérdések elbírálására a ...-i Városi Bíróság kizárólagos illetékességét kötötték ki.

Utóbb nemcsak az 5 000 000 Ft felett vitatta a kezességvállalása létrejöttét arra hivatkozva, hogy a tartozáselismerő nyilatkozat aláírásakor abban a hiszemben volt, hogy bármiféle kötelezettségvállalást kizárólag a Z. Kft. nevében tesz, azaz helytállási kötelezettség kizárólag a Z. Kft-t terhel.

Állította, hogy az okiratokat a Kft. képviselőjében, mint ügyvezető írta alá, nem volt szándékában magánszemélyként kötelezettségvállaló nyilatkozatot tenni.

Az elsőfokú bíróság a felperes keresetét alaposnak találta, ítéletével kötelezte az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 15 072 516 Ft-ot, és ezen összeg után 2011. február 16. napjától a kifizetés napjáig járó évi 20 %-os késedelmi kamatot, valamint 574 262 Ft, az általános forgalmi adó összegét is tartalmazó perköltséget.

Kötelezte az alperest, hogy felhívásra fizessen meg az államnak a felperes illetékfeljegyzési joga folytán a kereseten le nem rótt 900 000 Ft kereseti illetéket.

Az elsőfokú bíróság nem találta megalapozottnak az alperes illetékességi kifogását, mivel a felek megállapodásában kikötött ...-i Városi Bíróság a per lefolytatására hatáskörrel nem rendelkezik, a Pp. szabályai szerint pedig az általános illetékességű és hatáskörrel rendelkező bíróságnak kellett a perben eljárnia.

A per érdemét tekintve az elsőfokú bíróság ítélete indokolásában rámutatott, hogy a felperes és a Z. Kft. között létrejött szállítási keretszerződést az alperes aláírta úgy is, mint a Z. Kft. ügyvezetője, és külön aláírta készfizető kezesként is. Az okirat tartalmazta azt is, hogy a készfizető kezes tudomással bír a készfizető kezesi kötelezettség részletes szabályairól és következményeiről.

A 2011. szeptember 30. napján kelt tartozást elismerő nyilatkozatban is az alperes egyrészt, mint a Z. Kft. ügyvezetője, másrészt, mint készfizető kezes is elismerte a tartozását 15 072 516 Ft összegben.

Nem találta megalapozottnak az elsőfokú bíróság azt az alperesi állítást sem, miszerint az alperesnek nem állt szándékában az, hogy magánszemélyként készfizető kezességet vállaljon, ő az okiratokat csak, mint ügyvezető írta alá. Az okiratok ennek ellenkezőjét tanúsítják: az alperes azokat két helyen is aláírta egyszer, mint a Z. Kft. ügyvezetője, másrészt, mint készfizető kezes is. A kezességvállalás mibenlétéről - az okirat tartalma szerint is - az alperes, mint ügyvezetőnek kellő ismeretekkel kellett rendelkeznie, és észlelnie kellett azt is, hogy az okiratot két helyen is aláírta, az aláíró minősége eltérő megjelölése mellett.

Az elsőfokú bíróság azt is megvizsgálta, hogy ha az alperes - nyilatkozatát tartalma szerint értelmezve - azt állította, hogy a szerződés megkötésekor tévedésben volt, bizonyított-e ez az állítása. A perbeli okiratok tartalmából azonban az alperesnek egyértelműen észlelnie kellett, hogy milyen mértékű kötelezettséget vállalt, a felelősségvállalásakor nem lehetett tévedésben.

Az elsőfokú bíróság nem találta megalapozottnak azt az alperesi hivatkozást sem, miszerint ő csak 5 000 000 Ft erejéig vállalt kezességet. A szállítási szerződés 4.) pontjában a felek csupán azt rögzítették, hogy a felperes 5 000 000 Ft bruttó összeghatárig biztosítja a Z. Kft. részére a halasztott fizetés kedvezményét, ezt meghaladó fizetési kötelezettség esetén a felperes jogosult a további áru kiadását azok ellenértéke egyidejű kiegyenlítéséhez, illetve a korábbi fizetési kötelezettség teljesítéséhez kötni. Maga a keretszerződés is számolt tehát azzal a lehetőséggel, hogy a Z. Kft. tartozásainak összege meghaladja az 5 000 000 Ft-ot, a szerződésnek a készfizető kezességre vonatkozó rendelkezéseit tartalmazó 7.) és 8.) pontjában pedig a felek nem tettek semmilyen korlátozást a készfizető kezességvállalás vonatkozásában.

Mivel a felperes teljes bizonyító erejű magánokiratokkal igazolta az alperes készfizető kezességvállalását és annak összegszerűségét, ezért az elsőfokú bíróság az alperest a Ptk. 272. §-ának (1) bekezdése, és a 274. § (2) bekezdése, valamint a 301. §-a alapján kötelezte a felperes keresete szerint.

A pervesztes alperest a Pp. 78. §-ának (1) bekezdése alapján marasztalta a felperes jogi képviselőjének ügyvédi munkadíjából álló perköltsége, valamint a 6/1986. (VI.26.) IM rendelet alapján a felperes illetékfeljegyzési joga folytán a kereseten le nem rótt illeték felhívásra történő megfizetésére.

Az alperes a fellebbezésében elsődlegesen az elsőfokú bíróság ítéletének a megváltoztatását, és a felperes keresetének az elutasítását, másodlagosan pedig az elsőfokú bíróság ítéletének a hatályon kívül helyezését, és az elsőfokú bíróságnak a per újabb tárgyalására, és újabb határozat hozatalára utasítását kérte, mindkét esetben a felperes kötelezését az első- és másodfokú perköltsége megfizetésére.

Fenntartotta azt, az elsőfokú eljárásban tett nyilatkozatát, miszerint az alperes készfizető kezességvállalása legfeljebb a szerződésben meghatározott 5 000 000 Ft összeghatárig terjed ki.

Állította, hogy a kezesség járulékos jellege folytán a kezes kötelezettsége nem válhat terhesebbé, mint amilyen az elvállalásakor volt. Állította, hogy a szállítási keretszerződés tartalmából egyértelműen megállapítható az, hogy a Z. Kft. kötelezettsége legfeljebb 5 000 000 Ft összeghatárig terjed, ezért az alperes is legfeljebb ezen összeg erejéig vállalt készfizető kezességet.

Nem vitatta, hogy a 2011. szeptember 30. napján kelt tartozáselismerő nyilatkozat már a felperes által a keresetben érvényesített összeget tartalmazza, azonban ez a tartozáselismerő nyilatkozat nem tartalmazza alperesnek a készfizető kezességvállalását ezen összegre kiterjedően.

Az a tény, hogy az alperes készfizető kezesként is aláírta a tartozáselismerő nyilatkozatot, kifejezett megállapodás hiányában nem elegendő ahhoz, hogy az 5 000 000 Ft összeghatárt meghaladóan is megállapítható legyen az alperes készfizető kezességvállalása.

A felperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú bíróság ítéletének a helybenhagyását kérte.

Az ítélet tábla a fellebbezést a Pp. 256/A. §-ának (4) bekezdése alapján tárgyalás tartása nélkül bírálta el.

Az alperes fellebbezése nem megalapozott.

Az elsőfokú bíróság a perbeli jogvita elbírálásához szükséges körben a tényállást kellő mélységben feltárta, a felek által szolgáltatott okirati bizonyítékokat helytállóan értékelte, azokból helyes jogi következtetést vont le, az irányadó jogszabályokat megfelelően értelmezte és alkalmazta. Érdemben helyes döntését kellő részletességű indokolással látta el, amellyel az ítélet tábla teljes egészében egyetért. Az ítélet tábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Polgári perrendtartásról szóló többször módosított 1952. évi III. törvény (Pp.) 253. §-ának (2) bekezdése szerint - utalva a Pp. 254. §-ának (3) bekezdésére is - annak helyes indokai alapján hagyta helyben.

Az ítélet tábla az alperes fellebbezési hivatkozásaira tekintettel mutat rá az alábbiakra.

Az elsőfokú bíróság - és a felperes - helyesen, a Ptk. 207. § (1) bekezdésének megfelelően értelmezték a perbeli, a felperes, az alperes és a Z. Kft. között létrejött szállítási keretszerződésnek a per szempontjából releváns 4.), 7.) és 8.) pontjai rendelkezéseit.

A szállítási keretszerződés nem határoz meg semmilyen összeghatárt, mint limitet sem a megrendelővel, sem a szállítóval szemben, a szerződés 4.) pontjában - mint ahogyan arra az elsőfokú bíróság helytállóan kitért ítélete indokolásában - a felperes csupán „mindösszesen és maximum” bruttó 5 000 000 Ft összeghatárig biztosított halasztott fizetési kedvezményt a szállító Z. Kft. részére. Arra az esetre, ha a megrendelő fizetési kötelezettsége ezt az összeget meghaladja, vagy a fizetési kötelezettsége teljesítésével késedelembe esik, a felperest feljogosította a szerződés arra, hogy az áru kiadását az ellenérték, hátralékos ellenérték egyidejű megfizetéséhez kösse.

A szerződés 4.) pontja tehát semmiképpen nem értelmező akként, miszerint a szállítási keretszerződés megkötésekor ennyi lett volna a Z. Kft. fizetési kötelezettsége.

Ezen túl a szerződés 7.) és 8.) pontjai szintén egyértelműen utalnak arra, hogy az alperes a készfizető kezességét nemcsak a Z. Kft.-nek a szállítási keretszerződés aláírásakor meglévő, hanem a keresetszerződés alapján bármely jogcímen a jövőben keletkező kötelezettségeinek a teljesítéséért is vállalta.

Az alaptalanul fellebbező alperes a Pp. 78. §-a alapján köteles a felperesnek a másodfokú eljárással felmerült, jogi képviselőjének a keresetlevélhez mellékelt megbízási szerződésben meghatározott 226 088 Ft + ÁFA = 287 132 Ft összegű ügyvédi munkadíját megfizetni a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 2. § (1) bekezdés a.) pontja szerint, valamint az illetékfeljegyzési joga folytán a fellebbezésen le nem rótt illetéket köteles felhívásra, az állam javára megfizetni a 6/1986. (VI.26.) IM rendelet 13. §-ának (2) bekezdése, és a 15. §-ának (1) bekezdése szerint.

Az illeték összege az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (Itv.) 46. § (1) bekezdésének a 2011. évi CLVI. törvénnyel módosított, a fellebbezés előterjesztésekor hatályban lévő rendelkezései szerint 904 350 Ft.

Debrecen, 2012. november hó 13. napján

Dr. Madarász Anna sk a tanács elnöke, Cogoiné Dr. Boros Ágnes sk előadó bíró, Dr. Riczu András sk bíró

A kiadmány hiteléül:

Kiadó